

haaber, den højtærede Finansminister, set fra et finansielt Standpunkt, vil kunne gaa ind paa, ligesom den højtærede Kultusminister heller ikke vil kunne have noget at indvende imod, at saadanne Bygninger, som komme ind under det kirkelige Omraade, det religiøse Brug, blive fritagne for denne Afgift, og jeg vil anbefale Lovforslaget med de af Udvalget stillede Ændringsforslag til Tingets velvillige Modtagelse.

Anton Jensen: Den i den ny § 3 foreslaaede Bestemmelse fandtes ikke i det oprindelige Forslag, som allerede sagt, men er fremkommen derved, at der under de i Betænkningen omtalte stedbundne Forhandlinger og Samraad med Ministeren er fremkommet Forslag herom. Forslaget fremkom efter et udtalt Ønske af den højtærede Finansminister og er tiltraadt af Udvalget i Haab om, at man derved kan opnaa at faa fort Loven igennem. Paragraffen handler om Tilbagebetaling af formøget indbetalt Bygningsafgift. Hidtil har man nemlig fulgt den Praksis i de 20 Aar, som de Undtagelsesbestemmelser, der findes i Loven af 16de April 1873, have bestaaet, at man har tilbagebetalt for meget indbetalt Bygningsafgift for saa lang Tid tilbage, som det overhovedet har kunnet paarvies, at vedkommende har betalt Bygningsafgift uden dertil at være pligtig, men efter dette foreliggende Forslag bliver det staaet fast, at Tilbagebetaling ikke kan ske for længere Tid tilbage end fra Begyndelsen af den Termin, hvori Andragenderne om Fritagelsen ere fremkomne. Principaliter er jeg imod denne Bestemmelse; jeg synes, det er naturligt og rigtigst og ikke mere end billigt, at Folk saa tilbagebetalt de Statter, som de bitterligt have svaret mere, end de ere pligtige til at svare. Dog skal jeg, henholdende mig til den ærede Ordfører, indrømme, at der er adskilligt, som i væsentlig Grad bidrager til at forlige mig med den i Paragraffen indeholdte Bestemmelse. Jeg skal indrømme, at Folk selv have en Forpligtelse til at tage sig af deres egne Interesser ogsaa paa dette Omraade, hvilket det viser sig, at man i høj og utilbørlig Grad har forsvømt. Jeg skal indrømme, at det volder og har voldt Besvær for Sogneraadene kiøndt om paa Landet at skaffe disse Beviser frem, som der fordrer for Tilbagebetaling af Bygningsafgiften, saa jeg nok er i Stand til at gaa med til Bestemmelsen, som den er foreslaaet i Paragraffen, og til at gaa med til, at man endelig efter 20 Aars Forløb fastsætter Bestemmelser om, at der skal være en Grænse for

Udbetalingen af en saadan Bonus, som man vel nok kan kalde det. Men jeg kan kun ikke gaa med til, at en saadan Forandring gennemføres saa brat, som det vil ske, hvis mit Ændringsforslag ikke skulde blive vedtaget, saa brat, at man gør Forandringen allerede nu om et Par Dage, idet jo Lovforslaget gaar ud paa, at Bestemmelsen skal træde i Kraft allerede den 1ste April dette Aar. Der er en hel Del Folk, som nylig indgav Andragender om at blive fri for Bygningsafgift og at faa tilbagebetalt en saadan Bygningsafgift, som de mene at have betalt uden at være pligtige dertil. Der ligger oppe i Generaldirektoratet for Skattevæsenet for Tiden ikke saa faa Andragender af denne Bestaafenhed, som endnu ikke ere afgjorte, og der er flere lignende Andragender, som ville komme i Aarets Løb. Det maa være en meget ubehagelig Sag for dem, som nu i den senere Tid ere blevne bekendt med de Undtagelsesbestemmelser, som findes, at de lige brat paa en Gang skulle blive afskaarne fra at faa det betalt tilbage, som de bitterligt med Rette tilkomme. Naar man ellers ved Lov gennemfører en Omordning af en bestaaende Praksis, som er til Gavn for Befolkningen, plejer det altid at være Brug, saa vidt mig bekendt, at man giver en vis Tidsfrist for Forandringer af en saadan Praksis ved Lov, derfor vilde jeg meget ønske, at dette mit Ændringsforslag kunde blive vedtaget, saa at der kan blive stillet Folk en Respit med Hensyn til dette. Grunden til, at jeg staaer ene som Forslagsstiller, er ikke, at jeg er i Uoverensstemmelse med de øvrige Herrer af Udvalget, tværtimod, jeg tror, jeg tør sige, at jeg er i fuld Overensstemmelse med hele Udvalget om dette Ændringsforslag. Men Sagen var, at dette mit Ændringsforslag fremkom for sent til, at det var muligt at konferere Sagen med den højtærede Finansminister, og da man ønskede dette Lovforslag gennemført i denne Samling, og Tiden jo nu er knap, ønskede Udvalget ikke at tage dette Ændringsforslag op eller i det hele taget at tage mere op, end man var enig med den højtærede Minister om. Smidlertid nærer jeg aldeles ingen Tvivl om, at den højtærede Finansminister vil kunne gaa med til dette Forslag om den Bestemmelse, som indeholdes i det foreliggende Ændringsforslag, nemlig at dette Forslags Strafftræden skal blive udsat et Aar, saa det først altsaa skulde blive gældende Lov den 1ste April 1894. Jeg ønskede naturligvis overmaade gerne en Udtalelse af den højtærede Minister derom og skal anbefale Forslaget til det høje Tings Velvilje.